

[Jensen (Aale).]

Landstinget skal kunne sætte gældende Love ud af Virksomhed. Det er imidlertid det, der sker, hvis de to Oppositionspartier i Folketinget og Flertalspartierne her i Tinget faar Magt, som de har Agt. Men een Ting kan de ikke paatvinge Regeringen og de Partier, der støtter den, og det er: at gaa med til en Lovgivning, som de ikke synes er rigtig. Jeg vil da paa det bestemteste fraraade, at man gaar med til Forslaget i den Form, hvori det foreligger, fordi det betyder haardere Vilkaar for dem, som skal have Brugene; det kan vi ikke gaa med til. Vil man have en Lovgivning for Sønderjylland, maa man selvfølgelig ogsaa have en Lovgivning for det øvrige Land, og derfor imødeser jeg med Sindsro, om vi faar noget ud af det. Faar vi ikke noget ud af det, er det først og fremmest Partiet Venstre, der har Æren for, at Udstykningen i Danmark eventuelt standses.

S. Rasmussen: Det Lovforslag, vi her behandler, tager jo Sigte paa Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele. Vi vedtog her paa Rigsdagen i 1929 et Forslag om Udstykningen dernede, og i Fjor vedtog vi nærmere Regler derfor. Af de Oplysninger, som nu foreligger, fremgaar det, at denne Lov ikke har haft stor Betydning for Udstykningen i Sønderjylland. Det, der er udstykket, er væsentlig udstykket efter Loven af 4. Oktober 1919. Nu foreslaas det altsaa her, at man skal gaa ind for en Udstykning dernede baade efter 4. Oktober-Loven og efter den gamle Husmandslovs Regler, altsaa saadan, at disse to Former ligestilles. Som jeg allerede har sagt her i Dag, kan vi ikke gaa med til dette, idet jeg kan slutte mig til den ærede sidste Taler, naar han siger, at vi maa have den Jordlovgivning, som efter vor Mening er den rigtige. Fra Regeringens Side mener man altsaa, at 4. Oktober-Loven er den bedste. Fra Venstres Side ønsker man at stille de to Brugsformer lige, hvilket man mener at gøre ved dette Forslag. Jeg vil da gerne have Lov til at sige, at det synes jeg ikke man gør. De stilles maaske lige i Starten, men de bliver ikke ved at være ligestillede. Vi kan ikke gaa med til Fæste, og det har vi udtalt klart og tydeligt, idet vi mener, at det vil være urigtigt at skabe to Klasser af Landbrugere her i Landet, hvoraf den ene Klasse kan være ligeglad med, hvor stor en Skat der lægges paa Jorden, idet det afkortes i vedkommendes Afgift. Af den Grund maa vi ogsaa modsætte os dette Forslag.

Jeg har Lyst til hertil at føje, at det efter Udtalelser af Formanden for Jordlovsudvalget kunde se ud, som om der maaske i Sønderjylland er Forhold, der medfører, at Udstykningen dér er særlig vanskelig. Formanden for Statens Jordlovsudvalg sagde i sin Radiotale, at Jorden dernede er for dyr, og at Brugerne af den ikke kan forrente den. Det er det ene, han peger paa. Det andet er, at der ikke er nok kvalificerede Ansøgere til Jorden, at de, der melder sig, er 3die og 4de Klasses. Der er Jord nok, men af disse og andre Grunde mener han, at Udstykningen dernede er meget vanskelig. Derfor ser jeg heller ingen Grund til, at man særlig skal forcere Udstykningen i Sønderjylland. Vi ønsker en Jordlovgivning, ikke specielt for Sønderjylland, men for det hele Land, en Lovgivning, som hviler paa det gamle Ejendomsforhold, og jeg forstaar ærlig talt ikke, at Venstre, som er saa stærkt imod Statsfæste, idet man siger, at det betyder et Skridt i Retning af en Socialisering af den danske Jord, alligevel her og ved andre Lejligheder vil gaa med til at stille de to Brugsformer lige. Jeg synes ikke, den Stilling i Længden er holdbar, heller ikke for Partiet Venstre.

Jepesen (Drusebjerg): Jeg finder ikke Anledning til under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag at komme ind paa principielle Betragtninger, saa meget mindre som man i rigt Maal har haft Lejlighed dertil under Forhandlingen om de andre Jordlovsforslag, som har været til Behandling her. Jeg vil dog gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Jensen Christensen), at naar han taler om, at Jordlovgivningen i Sønderjylland udløber til 1. April, er det baade rigtigt og ikke rigtigt, idet der, saa vidt jeg ved, stadig vil være rigelige Pengemidler til Raadighed, saa at Udstykningen i Sønderjylland kan føres videre, og naar dette er Tilfældet, gør det ikke saa meget, at Loven er udløbet; det vigtigste er, at Udstykning stadig kan finde Sted dernede.

Under Hensyn til de Synspunkter, som jeg tidligere har gjort gældende, og som ikke falder sammen med dem, der er udtrykt i det foreliggende Lovforslag, skal jeg paa min Gruppens Vegne anbefale at gaa imod Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jensen Christensen): Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) synes at have været lidt forarget over det Udtryk: De, der har baaret Dagens Byrde, som jeg